

Parfum de „ACASĂ”

DESPRE AVENTURILE UNUI BĂIEȚEL DE CINCI ANI ÎN LUMEA MIROSURILOR FINE ȘI TOATE LECȚIILE PE CARE LE PREDĂ, PE PARCURS, PĂRINȚILOR LUI.

de Diana-Florina Cosmin

De la o colecție de 300 de sticlule de parfum, antreprenoarea Cristina Balan a ajuns să dețină, împreună cu soțul său, un business de nișă cu parfumuri exclusiviste pe care îl cunoaște deja toată România: Elysée Maison des Parfums. Primul nume adus în România a fost Amouage, casa de parfumuri care a ridicat drastic și ștacheta: nu orice aromă poate sta pe același raft cu un asemenea brand artizanal, de aceea sunt acceptate doar esențele rare, adesea în sticle prețioase, din cristal negru sau murano, toate numerotate pentru raritate.

În pasiunea ei, Cristina a investit nu doar bani, ci și timp pentru cursuri de specializare la Londra și în Grasse, capitala internațională a parfumurilor, pentru a putea discerne între toate brandurile de nișă care o „curtează”. Pentru că lumea parfumurilor este mediul în care se simte cel mai bine,

și băiețelul familiei Balan, Teodor - în vârstă de 4 ani și zece luni - pare să fi moștenit talentul olfactiv al mamei sale. O fascinație născută aproape în ciuda „perioadei inodore” de pe parcursul sarcinii, când Cristina n-a putut suporta absolut niciun fel de miros de parfum. „Acele nouă luni au fost o lecție cam dură din acest punct de vedere, pentru că simțul mirosului este esențial în jobul meu”, își amintește ea. A observat, însă, analizându-și clientela, că sarcina este un eveniment care poate da peste cap întreaga noastră piramidă de preferințe olfactive. „Am multe cliente care înainte de sarcină iubeau parfumurile florale și cuminți, după care au trecut la cu totul alte categorii, mult mai îndrăznețe”, explică ea. „Parfumul dă și măsura evoluției feminității noastre”.

Cinci ani mai târziu, Teodor își încântă mama cu franchețea lui copilărească, cu memoria ieșită din

comun (după ce ascultă un CD cu povești, îl redă cuvânt cu cuvânt, cu intonație), dar și cu apetitul pentru arome fine, dintre cele mai variate. „Este un nas desăvârșit”, râde Cristina, care are obiceiul de a testa acasă cele mai noi parfumuri care apar în fiecare sezon pe piață, iar de curând Teodor i-a devenit asistent cu drepturi depline. După ce analizează și miroase fiecare esență, băiețelul decretează cu candoare că un anumit parfum miroase a zăpadă sau că altul îi aduce aminte vacanța din Mauritius, făcând conexiuni care îi uimesc pe părinți. „Îmi moștenește dragostea pentru parfumuri și pe cea pentru călătorii”, zâmbește Cristina. „Exact cele mai mari două pasiuni ale mele”.

În familia Balan, lecțiile se predau și se învață însă de ambele părți. „Copilul este oglinda părinților, așa că nu e loc decât de dragoste și sinceritate

**E PĂCAT SĂ NU EXCELĂM
TOCMAI ÎN CEL MAI IMPORTANT
JOB DIN VIAȚA ASTA,
ÎN CREȘTEREA COPILOR NOȘTRI.**

deplină”, afirmă Cristina, care crede cu tărie că nu-i poți cere copilului valori și atitudini pe care tu, ca părinte, nu ești capabil să le proiectezi. „Este ca și cum ai afirma sus și tare că nu trebuie să fumezi, în timp ce te afli cu țigara în mână”, punctează ea. De altfel, dacă mama din ea ar trebui să-i dea un sfat femeii de afaceri, acela ar fi simplu: să fie conștientă că este și trebuie să rămână mereu pe locul al doilea, oferindu-i copilului timpul și atenția ei, nu lucruri materiale care să compenseze absența. „În toate relațiile pe care și le dezvoltă în viață, un copil caută mereu o fărâmbă din mama sa”, crede ea. „De aceea e păcat să nu excelăm tocmai în cel mai important job din viața asta, în creșterea copiilor noștri”.

Pentru că lumea în care vor crește ei nu mai aduce deloc cu inocența propriilor noastre copilării, această maturitate forțată își cere echilibrarea printr-o reamintire a valorilor de altădată: mai mulți prieteni în viața reală, nu doar pe internet; mai mult timp în aer liber decât între patru pereți și, mai ales, mai multă sensibilitate la talmăcirea sentimentelor. „Deunăzi, Teodor a găsit un pui de vrăbiuță căzut în grădină”, rememorează Cristina unul dintre multele momente în care a simțit că „jobul” de mamă nu este doar cel mai important, dar și cel mai emoționant din lume. Micuțul ei a luat puiul de vrăbie în mână și i-a spus cu toată inocența din lume: „Să știi că mi-e tare drag de tine, dar trebuie să-ți dau drumul la mama ta, care acum plânge după tine. Fără ea tu nu poți să crești mare”.